

(„Въ какво настроение да се излазя на бой“ и „какъ да се дѣли придобитата плячка“). Най-послѣ прѣзъ Х-я вѣкъ билъ изработенъ у насъ единъ пѣленъ сводъ отъ закони, извѣстенъ подъ името „Книги законны“, който съдържа въ себе си византийскитѣ земледѣлчески, углавни, брачни и сждебни закони.

Обаче най-важната заслуга на Бориса се сѣстои въ това, че съ приемане на християнството отъ всичкитѣ му поданници, той спомогналъ щото отъ разноплеменната, разновѣрна и разноезична България да се образува постепенно една едноплеменна, едновѣрна и едноезична държава. А това станало чрѣзъ изравняване на славянитѣ и българитѣ въ правата имъ и чрѣзъ постепеното прѣтопяване на малобройнитѣ завоеватели българитѣ между многобройнитѣ имъ славянски поданници. Този процесъ на изравняване и на сливане се започналъ много рано, вървѣлъ до покрѣстването ни много бавно, а се усилилъ и завършилъ поради приемане на християнството. — Влиянието на славянитѣ върху българитѣ се започнало още отъ тогава, когато захванали наедно да нападатъ и грабятъ въ Византия. Като дошли отсамъ Дунава, българитѣ запазили за дълго врѣме първоначалния си характеръ, защото се заселили вкупомъ на едно мѣсто, като отстранили оттамъ мѣстното население; обаче тия отъ тѣхъ, които се прѣснали между славянитѣ за да ги управляватъ, били принудени да усвояватъ езика и правитѣ имъ, за да могатъ да ги държатъ въ покорностъ, та неусѣтно се славянизирвали. Славянското влияние започнало все повече и повече да се усилва, защото българитѣ били малко и имали постоянно нужда отъ славянска помощъ; а участието на славянитѣ въ войнитѣ имъ отворяло постепенно свободенъ пѣтъ да влияятъ и на държавнитѣ работи на българитѣ. Освѣнъ това въ борбитѣ съ Византия славянитѣ били нужни не само като по-добри познавачи на военното изкуство на византийцитѣ, но и на езика и културата имъ. Поради това Крумъ ималъ за сѣвѣтници и славянски велможи, които употребявалъ като пратеници при византийцитѣ. А съ разширяването на южнитѣ и югозападнитѣ ни граници, славянитѣ